

Salen af dem, hvis Hjemstavn falder paa den anden Side af Storebelt, der ikke have prøvet den store Ubehagelighed ved paa en Nattefart at maatte opholde sig paa Dækket i Regn, og naar Søen gaar over. Dette maa man finde sig i, blot fordi der ikke er bygget Skibe med en anstændig Plads for de Passagerer, der ville og kunne betale. Seg vil endogfaa forlange, at, som det nu er slet paa „Dannestjold-Samsø“, mindre Bemidlede kunne finde Ly under Dækket. Det er baade smukt og rigtig, at dette kan ske, som det virkelig sker paa „Dannestjold-Samsø“. Men dette Dampskib kommer i Reglen slet ikke denne Fart tilgode; om Dagen kan det ubentiden ske, men paa Nattefarterne, som ere de værste, maa man altid nøjes med de allermindste og daarligste Skibe. Her er der en Erang tilstede. Der har jo i en Række af Aar været talt og skrevet saa meget om at faae Dampfærger. Ja, det vil umægtelig være et stort Gode og maatte vistnok betegnes som det største Gode, dersom det kunde naas ogsaa paa Storebelt, og jeg tror ogsaa, at de nuværende Tidforhold kunne være meget gode til at bygge den Slags Indretninger, hvorved der ligesom ved Jernbanearbejderne vilde blive skaffet Betsjæftigelse til Mange, ligesom ogsaa Materialer og alt Øvrigt maatte kunne skaffes billigt. Men jeg er ikke saa begjærlig; jeg vilde allerede anse det for et stort Fremskridt, dersom vi til Nattefarterne maatte kunne faae et stort og anstændigt Dampskib, der idetmindste var saaledes, at man der kunde staa i Ly, naar det regnede, og naar Søen gik over Dækket. En anden Side af Trafikken over Storebelt er Istransporten. Vi have jo nu i flere Aar heldigvis været fri for egentlig Istransport. Aar have vi derimod prøvet den; der er vist her i Salen flere tilstede, som have prøvet den. Seg er kommen meget godt fra det, idet vi de faa Gange, jeg har skullet over, vare saa heldige, at Isbaadene kun transporterede os et ganske lille Stykke. Men jeg vil dog sige, at der har været Tider iaar, hvor Isbaadstransporten dog vist kunde være indgaaet, dersom der mellem Korsør og Nyborg havde været et større og kraftigere Dampskib end det lille „Fyn“, som nu snart vist er en Snes Aar gammelt — det er ganske sikkert over 15 Aar — og er kun paa 60 Hestes Kraft, saavidt jeg mindes. Alle kyndige Folk derne, som man træffer paa, ere enige om, at, hvis man havde haft et Dampskib paa 120 eller 150 Hestes Kraft, vilde man mange Gange have besejret de Hindringer, der vare i Veien for Dverfarten. „Absalon“ blev sendt derned som Hjælper. Det skal villig indrømmes, at „Absalon“ var en Hjælp, men der kom ogsaa derne Tilfælde, hvor det, der aldeles ikke er bygget som Isbryder, blev stoppet i Ijen, idet dets brede Boug ikke kunde komme igjennem, saa at „Absalon“ maatte vende om, medens det lille „Fyn“ kunde gaa igjennem. Derfor skal jeg henstille til den ærede Minister,

om han ikke maatte finde Anledning til næste Aar at forsøge, om det ikke vil være muligt at faae et større Dampskib eller egentlig to, et som Isbryder og et som almindeligt Passagereskib, dersom han ikke tænker paa Dampfærge over Storebelt. Forholdene mellem Falster og Sjælland er jeg naturligvis ikke bekendt med; men jeg har set de Klager, der ere førte, og saa vidt jeg kan skjønne, ere de grundede. Der er det Samme Tilfældet: om Sommeren gaar Alt meget godt, naar det er Magsveir, men der har i langt længere Tid været Istransport, og hvorfor? Fordi man ikke har havt et Dampskib til Disposition, som kunde bryde igjennem. Dersom man altsaa til Storebelt, som uægtelig spiller en større Rolle, idet derover er Forbindelsen mellem Hoveddelene af Landet, og Forbindelsen med Udlandet væsentlig maa gaa den Vej, anskaffede en større Isbryder, kunde „Fyn“ vistnok gjøre ganske fortrinlig Jænefte derne ved Madsneslund. — Seg skal ikke gjentage de Bemærkninger, jeg gjorde ijsor med Hensyn til det Forunderlige i det Forhold, at en Del af Postvæsenets Intrader gaar til schweiziske Assuranceselskaber, jeg skal rolig finde mig deri og heller ikke trætte Thinget med det abnorme Forhold, at et Brevkort herfra til Nordkap kun koster 6 Ore, men herfra til Roskilde 8 Ore. Kan den ærede Minister finde sig deri, kan jeg ogsaa. Dermed skal jeg altsaa ikke trætte det høje Thing. Derimod er der nu til Slutning et Punkt, som jeg gjerne, vistnok til Overflod, vilde have henledt den ærede Finansministers Opmærksomhed paa, nemlig den Bevægelse, som for Diebliffet foregaar nede i vort mægtige Naboland mod Syd paa Lødvæsenets Omraade. Medens det jo er vittetligt, at for nogle Aar siden al Lødvæggelse bestandig dreiede sig om Frihandelsprinciperne, og Alle vilde have Frihandel gennemført, er der jo nu i Virkeligheden kommet en ganske anden Stemmning til Orde, og en ganske anden Ordning synes at ville blive gennemført. Denne forandrede Stemmning gaar i modsat Retning. Det synes jo i Virkeligheden, som om man i Tydskland vil gennemføre en i mine Tanker, om jeg saa tør sige, feilagtig Beskyttelse, men det bliver ialtsald deres Sag. Dog er det jo forunderligt, at saadanne Svingninger kunne finde Sted paa saa faa Aar. Seg skal som et ganske mærkverdigt Bevis paa saadanne Svingninger blot fremhæve, at det jo er vittetligt, at der her for nogle Aar siden blev i de offentlige Blade endogfaa omtalt et Forslag om at lægge Indførselstold paa Korn, for at paa den Maade dels Landboerne kunde komme til at bidrage mere til Statsforpødenhederne og dels de Andre faae Kornet billigere. Vi have jo i Virkeligheden i disse Dage set det omvendte Forslag gjort i et Blad, at man skulde lægge Indførselstold paa Korn. Saaledes veksler Stemmningen. Seg tror personlig, at Lødvæggelse her ere ordnede tilfredsstillende. Seg er personlig moderat